

ת"פ 52572/02/19 - מדינת ישראל נגד רועי אבואזיז

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 52572-02-19 מדינת ישראל נ' אבואזיז

בפני כב' השופטת אורית קנטור, שופטת בכירה
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם רועי אבואזיז

גזר דין

עובדות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן (ת/1) במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")-במסגרת שני אישומים, חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה' לחוק, הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק, תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

2. על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 9/2/2019 החל מהשעה 11:28, החלה התכתבות בין הנאשם לבין המתלונן, שביניהם ישנה היכרות מוקדמת בשל מפגשי דיג משותפים, במהלכה פנה הנאשם למתלונן וכתב לו באמצעות אפליקציית ה- WhatsApp :

א. "תאמין לי כל מה שקורה לך מגיע לך, יחתיכת זין את משחק אותה איזה גבר, נשבע לך שאני יראה אותך בארבע עיניים כדי לך לברוח, חתיכת קוקסינל, למה מי אתה ישרמוטה, בוא תרד למטה רגע..."

ב. "תקשיב זין אתה הצחוק של כל הדייגים, כולם צוחקים עליך ימסכן..."

ג. "בבת גלים אתה הבדיחה של השובר, תקשיב אני מבטיח להתעלל בך..."

ד. "תכף אני יורד אליך נראה איזה גבר אתה"

בהמשך, שלח הנאשם הודעות קוליות ואיים עליו באומרו:

א. "תקשיב מוטי יא בן שרמוטה, יא חתיכת זין יא מזדיין אבל אני אזיין אותך בתחת, אתה יודע שאני

אזיין אותך בתחת, מתי תצחק אח לי תצחק נראה אותך שתגיע לים היום מחר מחרתיים עוד שבוע, יום אחד אתה תגיע לים תראה איך אני זורק אותך עם הציוד שחל לתוך המים יה בן שרמוטה יא מזדיין.."

ב. עכשיו אני בא אליך יא בן שרמוטה, עכשיו אני בא יא בן זונה, עכשיו אני מתלבש ובא יא בן זונה."

ג. "אתה יודע לדבר, עכשיו אני בא יא בן זונה, עכשיו אני בא יא בן שרמוטה לזיין את אמא שלך בתחת יא זן זונה."

ד. "יא בן זונה אני בא לשבור לך את הבית עכשיו, עכשיו אני צריך אותך יא מזדיין, את אמא שלך אני הולך לאנוס בתחת יא בן זונה עכשיו, את אבא שלך אני הולך לדקור בראש יא בן זונה, אתה מת יא בן שרמוטה, אתה מת עכשיו יא בן זונה."

ה. אתה צוחק אה יא בן זונה, תראה אם אני לא אנוס אותך בתוך הבית שלך רק משטרת ישראל תעזור לך יא בן שרמוט."

בהמשך, בשעה 11:45 הגיע הנאשם אל מחוץ לביתם של הורי המתלונן ברחוב אצ"ל 11 בחיפה כשהוא רכוב על אופניו, ניגש לרכב של אביו של המתלונן וחתך את שני צמיגי הרכב. בנוסף, ניגש לרכבו השני של אביו של המתלונן וחתך את הצמיג הימני האחורי של הרכב.

לאחר מכן, שלח הודעות קוליות למתלונן ואמר לו את הדברים הבאים:

א. "בוא, כבר זיינתי לאבא שלך את המכוניות, בוא יא בן שרמוטה, את אמא שלך אני מזיין עכשיו בתחת יא בן זונה, אני פה מתחת לבית שלך יא בן שרמוטה, בוא תראה לי איזה גבר אתה יא בן זונה בוא."

ב. "תבוא אני מתחת לבית שלך יא בן זונה, אני מזיין את אבא שלך יא בן שרמוטה היום, ואת אמא שלך בתחת יא בן זונה, איפה אתה יא בן זונה איפה יא מלשין יא שוטר יא מניאק איפה אתה."

ג. "היו נגמר לך הסרט יא בן אלף זונות, אני פה צועק לאמא שלך מתחת לבית היא לא עונה הבת שונה אתה מת יא בן זונה את מת היום יא בן שרמוטה."

ד. "נו יא גנגסטר איפה יא גנגסטר אני פה שעה מסתובב כבר זיינתי לאבא שלך את המכוניות איפה אתה יא גנגסטר יא בן זונה איפה."

ה. "בוא תגן על ההורים שלך יא קוקסינל יא הומו, אפילו על ההורים שלך אתה לא יכול להגן, למה אני הולך לזיין את אמא שלך בתחת 300 פעם, אני בן זונה אם ערבים לא יזיינו אותה בתחת יא מניאק."

בהמשך, צעק הנאשם לעבר אמו של המתלון כי יבוא עם ערבים שיאנסו אותה וכן איים עליה כי ירצח אותה, יאנסו אותה וידקור אותה. כאשר הנאשם זיהה את אביו של המתלון, המשיך לומר לשניים כי ירצח אותם, יאנסו את האם וידקור אותם. כאשר האם שאלה את הנאשם לפשר מעשיו, הנאשם השיב לה כי המתלון חייב לו 5000 ₪.

בהמשך, עזב הנאשם את המקום ושלח למתלון הודעת טקסט וכתב לו שיכין 5000 לעוד שעה, כי רק המשטרה תעזור לו.

הנאשם נלקח בהמשך אל תחנת המשטרה לצורך חקירה ולאחר מכן שוחרר בתנאי ערובה על ידי הקצין הממונה. בין התנאים-איסור להיכנס לרחוב אצ"ל בחיפה לתקופה של 11 ימים, לא ליצור קשר בכלל בכל דרך שהיא עם המתלון ומשפחתו להמשך 15 ימים והתייצבות בתחנת משטרת חיפה על פי דרישה.

3. על פי עובדות האישום השני, בתאריך 12/2/2019 בשעה 7:30, ישב המתלון בחוף שקמונה בחיפה, והחל לדוג עם אדם נוסף. בנסיבות אלה, הגיע הנאשם למזח וזיהה את המתלון, אך לעברו ותקף אותו באופן שדחף אותו למים תוך שאיים עליו באומר: "יא בן זונה, היום אתה מת וההורים שלך ישלמו על זה שהתקשרת למשטרה" וכן זרק לעברו אבנים, כאשר אחת מהאבנים פגעה בגבו של המתלון. בהמשך לנסיבות אלה, ניגש הנאשם לאופניים, נטל לידו סכין ואיים על הנאשם באומר: "תצא מהמים עכשיו, אני דוקר אותך". הנאשם ניגש לאופניים החשמליים של המתלון, שבר את המראה ומסך של האופניים החשמליים, חתך את הכבלים של האופניים החשמליים, וזרק רמקול בלוטוס שבבעלות המתלון למים. המתלון יצא מהמים, והנאשם החל לדלוק אחריו כאשר הוא אווז בידו סכין. אז, הצמיד הנאשם סכין לגרונו של המתלון תוך שאיים עליו באומר: "תביא את הצידוד שלך", "אני הורג את אבא שלך היום". במעמד זה שבר הנאשם את חכתו של המתלון, נטל לידיו את הרולר ועזב את המזח. כתוצאה ממעשיו, נגרם למתלון נזק המוערך בכ-7300 ₪.

4. הנאשם הופנה אל הממונה על עבודות שירות, אשר מצא את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודת שירות. בנוסף, הופנה הנאשם אל שירות המבחן על מנת שיכין תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן:

5. בתסקיר מיום 23/9/2019 ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 37, נשוי ואב לשתי בנות בנות 3 ו-7. אשתו בשלבי הריון מתקדמים. הנאשם עובד כטבח בסניף של רשת המסעדות "ביגה" ולפני כן עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם שירת שירות מלא כלוחם בגולני. לחובת הנאשם תיקי הוצאה לפועל בסכום של מיליון ₪ והוא לקראת דיון הפטר.

6. הנאשם דיווח לשירות המבחן כי מגיל 14 ועד לשירותו הצבאי נהג לעשן חשיש ולאחר שירותו הצבאי חזר לעשן חשיש בתדירות יום יומית עקב תסמינים נפשיים איתם התמודד. לדברי הנאשם לאחר שירותו הצבאי ולאחר שנחשף למראות הרג של חבריו, הוא סבל מסיוטים וחרדות ללא אבחון מסודר.

7. שירות המבחן התרשם כאשר הכין תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם, כי קיים סיכון בינוני עד גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם בעתיד. שירות המבחן ציין, כי הנאשם שולב בצו פיקוח מעצרים בשירות המבחן ובקבוצת עצורי בית, אותה סיים בחודש ספטמבר 2019. מנחי הקבוצה התרשמו, כי הנאשם חווה את ההליך הפלילי כגורם מרתיע ומציב גבולות וכי רמת הסיכון להישנות מעשים פורצי גבולות החוק פחתה.
8. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה תחילה להתייחס לעבירות, אולם בהמשך הצליח לקחת אחריות מלאה וניכר, כי חש בושה בגין מעשיו. לדברי הנאשם הוא מכיר את המתלונן מהחוף, כאשר השניים דגו. הנאשם נפגע לדבריו מהמתלונן בגין דבר מה שלא הסכים לשתף, ובעקבות כך ביקש בחזרה ציוד דיג אותו השאיל למתלונן, אולם לא נענה.
9. בבואו לבחון את גורמי הסיכון, ציין שירות המבחן כי זיהה אצל הנאשם קשיים רגשיים, שימוש בסמים לאורך שנים, חשיפה מוקדמת להתנהגות אנטי סוציאלית, קשיים בויסות דחפים ותוקפנות, קושי בהבעת אמפטיה לקורבנות, עיסוק יתר במצבו, קשיי יציבות בשנים שקדמו למעצרו ותוקפנות בה נהג על רקע פגיעה בדימוי העצמי.
10. שירות המבחן הוסיף וציין, כי בבחינת הערכת הסיכוי לשיקום, הוא לקח בחשבון את האחריות לתפקידים שמגלה הנאשם לאורך השנים, יכולות התקשורת הטובות שלו, ההעמקה הרגשית שביצע במהלך טיפולו, את יכולתו להיתרם מטיפול רגשי, מוכנותו לבחינת נסיבות חייו וההתרחשויות, יכולתו ליצור אמון עם גורמי טיפול, מוטיבציה לשינוי התנהגותו, הכרתו באופן שימוש בסמים ושמירתו על ניקיון וקיום שיח רגשי פתוח מאז מעצרו. בנוסף, זיהה שירות המבחן נכונות להמשך טיפול בשירות המבחן ושיתוף פעולה כנדרש.
11. לאור האמור, להערכת שירות המבחן, הערכת הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד הינה נמוכה-בינונית.
12. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, במסגרתו ישתלב הנאשם במערך הטיפול בשירות המבחן.
13. שירות המבחן ציין, כי שמירה על שגרת עבודתו של הנאשם מהווה נדבך חשוב בהליך שיקוממו ובשמירה על דימוי עצמי חיובי ומתפקד ולכן, הטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, עלולה להביא לרגרסיה בתפקודו ובמצבו הרגשי ובכך להעלות את הסיכון להישנות.
14. לכן, שירות המבחן המליץ, כי בנוסף לצו המבחן, יבצע הנאשם עבודות של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות וכן- יוטל עליו מאסר על תנאי.

טיעוני המאשימה:

15. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה, כי לנאשם אין הרשעות קודמות, אולם היא מתנגדת לכל המלצות של שירות המבחן, שכן אין הן פורפוציונליות לחומרת העבירות ולריבויין. בנוסף, אין בתסקיר התייחסות כלשהי למתלונן, שחיוו ככל הנראה הפכו לגיהנום עקב מעשיו של הנאשם.

16. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם היה עצור כ-36 ימים. לדבריה, הנאשם לא פיצה את המתלונן.

17. ב"כ המאשימה ציינה, כי המתלונן הוא חייל בטירונות ולא ניתן היה להשיג ו, אולם עמדת הוריו היא לבקש פיצוי. בהמשך, ציינה כי ניסתה שוב לקבל את עמדת המתלוננים ולא הצליחה. היא דיברה עם אביו של המתלונן, ביקשה ממנו את עמדתו ואף הודיעה לו כיצד להעבירה, אולם לא נעשה דבר.

18. ב"כ המאשימה ציינה, כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם הינם הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על אוטונומית הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. לדבריה, מידת הפגיעה בערכים אלה הינה גבוהה, היות והנאשם תקף בצורה מילולית ומכוערת את המתלונן והוריו, ופגע ברכושם של המתלונן ושל הוריו.

19. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-18 חודשי מאסר בפועל.

20. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם מאסר בפועל במתחם הנ"ל אותו ביקשה לאמץ, מאסר על תנאי מרתיע, קנס כספי משמעותי ופיצוי למתלונן ולהוריו.

טיעוני ההגנה:

21. ב"כ הנאשם ציין, כי לנאשם אין עבר פלילי, מדובר בנאשם שזהו אירוע חד פעמי בחייו, ובנוסף, כתב האישום תוקן באופן משמעותי.

22. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם מודע לכך שהוא כשל, הוא ביקש סליחה בכל מקום אפשרי, אם כי לא מהמתלונן היות ולא יכול היה ליצור עמו קשר.

23. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם נרתם ונתרם מההליך הטיפולי ועבר שינוי מהותי. גם שירות המבחן התרשם, כי מסוכנותו בינונית עד נמוכה.

24. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לא ניהל משפט סרק, הוא הודה בהזדמנות הראשונה, והוא מבקש לפצות את המתלונן.

25. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם שהה מאחורי סורג ובריא למעלה מחודש.
26. לדברי ב"כ הנאשם, הגם שהאיומים היו קשים הם לא בוצעו עם נשק, אלא מדובר בתקיפה סתם.
27. ב"כ הנאשם הוסיף, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן פשוטות. הנאשם מטופל בכדורים כבר משנת 2015, מצבו הנפשי היה רעוע, הוא אב ל-2 בנות, אשתו נמצאת בחודשי הריון אחרונים מתקדמים ואמורה ללדת את ילדם השלישי, הנאשם שירת בגולני כלוחם, סיכן את חייו למען המדינה.
28. ב"כ הנאשם הפנה להחלטת בג"צ ודו"ח ועדת דורנר בעניין הצפיפות בתנאי כליאה.
29. בעניינו, לטענת הסניגור, יש להעדיף את הפן השיקומי והפנה לפסיקה.
30. ב"כ הנאשם ביקש שלא לאמץ את מתחם העונש ההולם אותו ציינה ב"כ המאשימה, אלא לאמץ את המלצות שירות המבחן. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, ממנה עולה כי בנסיבות חמורות יותר הוטל עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.
31. ב"כ הנאשם ביקש לפצות את המתלוננים על ידי העברת הפקדות בסך של 8,000 ₪ מתיק המ.ת. ומתיק ע.מ.ת. אליהם.
32. ב"כ הנאשמים העביר באמצעות המאשימה מכתב התנצלות מהנאשם למתלוננים.
33. שיתחשבו במצבו. לשאלת בית המשפט מה היה הרקע לביצוע העבירות היות ובתסקיר לא היה מוכן לדבר על כך, השיב הנאשם כי היה חבר טוב של המתלונן והביא לו ציוד, אך כשהנאשם ביקש את הציוד בחזרה המתלונן הקניט אותו ועשה כל מיני דברים. בכל מקרה, ציין הנאשם, הוא לא היה צריך לעבור את העבירות שעבר. לדבריו לא תבע את המתלונן כי לא חשב באותו זמן. הנאשם ציין כי מדובר בציוד דיג יקר אותו השאיל למתלונן. לדברי הנאשם, הוא העמיד את כל משפחתו במצב בלתי אפשרי ובטיפול שהוא עובר הוא מבין את החומרה של מעשיו ומצטער על מעשיו. אני ומבקש סליחה על מה שעשה. הנאשם ביקש לאפשר לו לפרנס את משפחתו מעבודתו כמתקין מטבחים בחברת סמגל בה החל לעבוד לפני כחודש.

דין והכרעה:

34. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה

שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

35. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם ההגנה על שלמות גופו של האדם, אוטונומיה הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים, כמו גם הפגיעה ברכוש הציבור ובזכות הקניין של המתלוננים - המתלון העיקרי והוריו.

36. אשר למידת הפגיעה - מדובר ברמת פגיעה בינונית גבוהה.

37. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

הנאשם היה המבצע היחיד של העבירות.

הרקע לביצוע העבירות לא הובהר דיו שכן הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן לעניין זה, כשהמתלון והוריו כלל לא הביעו את עמדתם לא בפני שירות המבחן ולא בפני בית המשפט. נמסר כי המתלון הוא חייל אך בפועל לא היתה מניעה כי עמדתו תובא.

באישום הראשון מדובר בעבירות איומים שאיים הנאשם על המתלון ביום 9/2/19 כאשר מדובר במלל מאיים, בוטה, אינטנסיבי, רצוף מילים גסות ומכוערות כשהאיומים הן לפגיעה בגוף של המתלון ואביו והן לפגיעה מינית באימו.

באותו אישום גרם הנאשם לנזק לרכבי אביו של המתלון בכך שחתך 3 מצמיגי הרכבים.

הנאשם גם איים במישרין על אימו של המתלון, ירצח אותה, יאנוס אותה וידקור אותה ויבוא עם ערבים שיעשו את זאת, כל זאת לכאורה על רקע חוב של 5,000 ₪ מהמתלון לנאשם.

באישום השני מיום 12/2/19 ולאחר שהוצא כנגד הנאשם צו הרחקה מהמתלון ובני משפחתו איים הנאשם על המתלון והפר את ההוראה החוקית, תוך שעשה שימוש בסכין עימה איים על המתלון ואף גרם לנזק לאופניים החשמליים שלו כמפורט בכתב האישום.

לא זו אף זו אלא הנאשם הצמיד סכין לצווארו של המתלון, שבר את חכתו ואיים להרוג את אביו. הנזק שנגרם למתלון באישום זה עמד על סך של 7,300 ₪.

38. אשר למדיניות הענישה - אני תמימת דעים עם ב"כ המאשימה כי יש מקום להחמיר לאור רמת האיומים אליהם נילוו הנזקים והחבלות שנגרמו לכלי הרכב ולאופניים של המתלונן והוריו.

39. בהתחשב איפוא בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה באותם ערכים, בנסיבות הקשורות בעבירה ובמדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

40. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בפתח משפטו לאחר שכתב האישום תוקן לקולא ובכך חסך מזמנם של הצדדים, העדים ובית המשפט ובמיוחד חסך את הצורך בהעדת המתלונן והוריו.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות מכל סוג שהוא, הנאשם בן 37, נשוי ואב ל-2 בנות כשאשתו בשלבי הריון מתקדמים, כעובד כטבח ושירת שירות צבאי מלא.

הנאשם הביע נכונות לפצות את המתלונן והוריו בכל סכום שיקבע ולעניין זה צירף ב"כ מכתב מאת הנאשם עבור משפחת המתלונן והתחייב לשלם את סכום ההפקדה שנועדה להבטיח את התייצבותו בבית המשפט כפיצוי.

הנאשם היה עצור 36 ימים כשאין חולק כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר במיוחד כאשר מדובר במי שזוהי לו מעורבותו הראשונה בפלילים.

41. בהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם.

שירות המבחן התרשם כי לאחר שהנאשם הצליח לקחת אחריות מלאה על מעשיו, הוא חש בושה. שירות המבחן זיהה אצל הנאשם קשיים רגשיים, קשיים בווטוסות דחפים ותוקפנות, קושי בהבעת אמפטיה לקורבנות ותוקפנות בה נהג על רקע פגיעה בדימויו העצמי. עם זאת שירות המבחן לקח בחשבון את יכולת התקשורת של הנאשם, האחריות לתפקידים שגילה במהלך השנים, ההעמקה הרגשית שביצע במהלך הטיפול, מוכנותו לבחון את נסיבות חייו ויכולתו ליצור אמון עם גורמי הטיפול. הנאשם הביע נכונות להמשך טיפול בשירות המבחן ולשתף פעולה כנדרש.

לפיכך העריך שירות המבחן כי ההישנות לביצוע עבירות אלימות בעתיד עומד על דרגה נמוכה בינונית והמליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. שירות המבחן ציין כי הטלת עונש מאסר ולו בעבודות שירות עלולה להביא לריגרסיה בתפקודו ובמצבו הרגשי של הנאשם ובכך להעלות את הסיכון להישנות. על כן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות ומאסר על תנאי.

42. לעניין זה אני מוצאת לנכון לצטט מדו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (להלן: דו"ח ועדת דורנר).

לאחר שהוועדה במסגרת המנדט שניתן לה הציעה קווים מנחים למדיניות ההתמודדות עם עבריינים בכלל ועל השפעת הכליאה על עבריינות בפרט, היא מצאה לנכון לקבוע ביחס לגורם השיקום כי:

"אף שמבחינה היסטורית מטרת בתי הכלא היתה בעיקר שיקומית, כיום ברור כי כוחו של השיקום היא כלי למניעת עבריינות מוגבל. עם זאת, לא ניתן להתעלם מאינדיקציות רבות לכך שבתנאים מסויימים, תוכניות שיקום, אכן מובילות לצמצום ברמות הפשיעה החוזרת. הדברים נכונים במיוחד, כשמדובר בתוכניות שיקום מחוץ לבתי הכלא, שעלותן נמוכה יותר. **מכאן, ששיקום בקהילה באמצעות ענישה שנועה בין עבודות שירות לצווי מבחן ושירות למען הציבור, צפוי להפיק תוצאות טובות יותר מאשר שימוש נרחב יותר במאסרים.**"

(סעיף 2 בפרק תקציר המלצות הוועדה).

כן מצאה הוועדה לקבוע קביעות נוספות לפיהן **"אין טעם בנסיון לקדם את ההרתעה באמצעות הרחבת השימוש במאסרים או באמצעות שימוש במאסרים ממושכים יותר"**. (סעיף 1 בפרק תקציר המלצות הוועדה), וכי: **"הסיכוי של אסיר לשעבר לחזור ולבצע עבירות גדול יותר מהסיכוי של עבריין שנידון לעונש מחוץ לכתלי הכלא"** (סעיף 1 לפרק תקציר המלצות הוועדה).

הוועדה קבעה בהמלצותיה כי: **"יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה והרחבת השימוש בעונשים זולים יותר ויעילים יותר, העומדים בעיקרון ההלימה, ובכך להביא להקצאה יעילה ונכונה יותר של המשאבים המופנים לטובת הנושא"**.

(הרחבה בנושא, בפרק "השיקום" החל מעמ' 22 לדו"ח הוועדה).

43. לא בלי היסוס מצאתי לנכון לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן על דרך של חריגה ממתחם העונש ההולם לקולא וזאת תוך מתן דגש לסיכויי השיקום ולהעדר עבר פלילי כמו גם הפנמת הנאשם את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

44. בהתחשב בכל הנ"ל אני גוזרת על הנאשם את העונשים דלקמן:

אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 30 יום מהם יקוזזו ימי מעצרו.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בגינה הורשע.

אני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300 שעות אותן יבצע על פי תכנית של"צ שתוגש.

תשומת לב הנאשם להשלכות אי עמידה בתנאי צו המבחן בהתאם להוראות סעיף 20 לפקודת המבחן ולהשלכות אי עמידה בתנאי צו השל"צ בהתאם להוראות סעיף 71ד' לחוק העונשין.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את משפחת המתלונן - סרגיי ואבלינה גולדשטיין בסכום של 5,000 ₪.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלונן מתי גולשטיין בסכום של 7,300 ₪.

סכומים אלה ישולמו באמצעות המרכז לגביית קנסות בתוך 90 יום מיום מתן גזר הדין כשאינ מניעה שיקוזזו מסכומים שהופקדו או מסכומים שנועדו להבטיח את התייצבות הנאשם במסגרת המ.ת. הקשור.

הודע על זכות ערעור תוך 45 יום.

העתק ישלח לצדדים.

ניתן היום, ח' טבת תש"פ, 05 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.